

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. Ugovora o funkcioniranju Europske unije poništi odluku Europske središnje banke od 24. kolovoza 2016., donesenu povodom zahtjeva koji je podnio Crédit Mutuel radi odobrenja isključenja izloženosti prema javnom sektoru iz izračuna omjera financijske poluge, u skladu s člankom 429. stavkom 14. Uredbe (EU) br. 575/2013, za Crédit Mutuel i sve subjekte u grupi na koje se primjenjuje omjer financijske poluge (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92);
- naloži Europskoj središnjoj banci snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prekoračenju ovlasti kojim je zahvaćena pobijana odluka. Tužitelj smatra da Europska središnja banka (ESB) ima samo ovlast provjere toga jesu li ispunjeni uvjeti potrebni da bi ustanova imala pravo pozvati se na odstupanje od pravila o izračunu omjera financijske poluge, kako ih je na temelju isključive nadležnosti konačno i podrobno utvrdila Komisija delegiranom uredbom čiji je cilj uzimanje u obzir posebnosti bankarskog i financijskog sektora Europske unije, radi osiguranja njihove konkretne primjene te ih pritom ne može otežavati ni ocjenjivati njihovu relevantnost.
2. Drugi tužbeni razlog, koji je istaknut podredno u odnosu na prvi tužbeni razlog, a temelji se na pogrešci koja se tiče prava koju je ESB počinio u pobijanoj odluci. Tužitelj smatra da, s obzirom na to da su izloženosti prema subjektima javnog sektora izjednačene s izloženostima prema središnjoj državi, treba smatrati da one ne predstavljaju rizik ako su nominirane u njezinoj domaćoj valuti.
3. Treći tužbeni razlog, koji je istaknut podredno u odnosu na prvi i drugi tužbeni razlog, a temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni. Tužitelj smatra da je pobijana odluka očito neprikladna glede ciljeva koji se žele postići bonitetnim zahtjevima s obzirom na značajke regulirane štednje, kao i da je očito neproporcionalna kad je riječ o negativnim posljedicama koje nameće predmetnoj ustanovi.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja te povredi načela dobre uprave jer ESB nije ni ispitao sve elemente koji su relevantni u predmetnom slučaju niti je o njima vodio računa.

Tužba podnesena 2. studenoga 2016. – Euro Castor Green protiv EUIPO-a – Netlon France (rešetkasta ograda)

(Predmet T-756/16)

(2017/C 006/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Euro Castor Green (Bagnolet, Francuska) (zastupnik: B. Lafont, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Netlon France (Saint Saulve, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 001 197 966-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. kolovoza 2016. u predmetu R 754/2014-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da su tužba i njezini prilozi dopušteni;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 5. Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 3. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 6. Uredbe br. 6/2002;
- povreda članka 8. stavka 1. Uredbe br. 6/2002.

Tužba podnesena 28. listopada 2016. – Société générale protiv ESB-a

(Predmet T-757/16)

(2017/C 006/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Société générale (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, C. Renner i P. Kupka, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske središnje banke br. ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 od 24. kolovoza 2016.;
- u svakom slučaju, naloži Europskoj središnjoj banci snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti kojom je zahvaćena odluka Europske središnje banke (ESB) od 24. kolovoza 2016. o odbijanju tužiteljeva zahtjeva za isključenje izloženosti prema Caisse des dépôts et consignations, koje proizlaze iz centraliziranih fondova prikupljenih u okviru regulirane štednje, iz izračuna omjera financijske poluge (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), jer ESB nije bio nadležan za odbijanje dodjele zahtijevanog isključenja nakon što je utvrdio da su ispunjeni svi uvjeti utvrđeni primjenjivim odredbama Unije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na više pogrešaka koje se tiču prava koje je počinio tuženik. Naime, tužitelj smatra da pobijana odluka, čak i da je ESB bio nadležan za njezino donošenje, nije valjana jer sadrži više pogrešaka koje se tiču prava u odnosu na Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 575/2013) i namjere zakonodavca Europske unije zbog pogrešnog načina na koji je ESB tumačio predmetni propis i tako donio odluku koja:
 - je u suprotnosti s ciljevima i svrhom pravila o omjeru financijske poluge jer ne uzima u obzir ne samo cilj samog propisa o omjeru financijske poluge, već ni namjeru zakonodavca izraženu donošenjem članka 429. stavka 14. Uredbe br. 575/2013;